

s. 4-7. Iso-Äiniön Seurantalons kahdeksas vuosikymmen on täyttymässä. Kuva: Matti Pietinen

Äinämöinen

s. 9. Joenniemen uittolaiturin paikalta. Kuva: Matti Pietinen

Huhtikuu / 1 - 2016

SISÄLTÖ:

2. Pääkirjoitus: Päivi Salojärvi
3. Kuvakulma tapahtumista
4. Seurantalons historia:
Raimo Salmela
8. Martti Tuomaila
9. Joenniemen uittoranta
10. Paula ja Matti Rantanen
12. Kyläläisen kynästä:
Ari Kärkkäinen
13. Äinään Pyrkivän sivu
14. Ilmoitustaulu
15. Tapahtumat 2016
16. Yhteystiedot

Pääkirjoitus: ÄINÄMÖINEN 1 – 2016

SUURTEN JUHLIEN AIKAA

Tiesitkö, että tänä vuonna nuorisoseurantalo täyttää jo 80 vuotta. Tätä juhluvuotta lähdemme miettimään erityisen iloisin mielin, sillä vuoden alussa saimme merkittävän lahjoituksen naapurikylästä; Helena Yläjoki lahjoitti talon tontista oman osuutensa kylätoimikunnalle, meidän kaikkien alueen asukkaiden yhteiseksi iloksi. Vuonna 2009 Anelma ja Martti Vahtohan oli tehnyt vastaavan lahjoituksen omasta puoliskostaan.

Mahdollistaako lahjoitus talon ja siellä tapahtuvan kylätoiminnan elpymisen – sen aika näyttää. Kylätoimikunnassa innostuimme keskustelemaan asiasta niin, että nimikin muuttui ajatuksissa kylätaloksi, miltä se tuntuisi. Toki 80-vuotiaasta on syytä myös juhlia. Ensi kesänä tullaan järjestämään talon toiminnasta kertova valokuva-näyttely. Joten erilaiset kuvat ja kertomukset olisi nyt aika kaivaa esiin ja toimittaa Pettisen Minnalle. Talon historiaan pääsemme tutustumaan myös Äinämöisen kautta. Valokuvanäyttelyn lisäksi kesällä järjestetään juhlatanssit ja kesä markkinat.

Vuoden päästä Suomi täyttää 100 vuotta. Kyläillassa keräsimme ajatuksia, miten asia voitaisiin alueellamme huomioida. Hyviä ideoita tuli monia, mutta uusia otetaan edelleen vastaan.

Kyläillassa huomasimme, että meidän on syytä lisätä vuoropuhelua keskenämme. Saimme runsaasti hyviä ajatuksia ja kehittämisenpaikkoja. Pidän vaikuttamisen mahdollisuutta kylän asioihin tärkeänä, ei vain oman asumisviihtyvyyden vaan koko kylän aktiivisuuden kannalta. Tavataan siis jatkossakin eri tapahtumissa ja vaihdetaan ajatuksia. Rakennetaan yhdessä, kukin omalta paikaltamme, parasta asuinseutua maailmassa.

Päivi Salojärvi

Vasemmalta Päivi Salojärvi ja Helena Yläjoki

Kuvakulma tapahtumista

Joululauluilta

Tuomaaniltana oli kellojen kilinää, joulun tuoksua ja laulujen helskettä äärimmilleen kokoontuvassa Niemimäen vinttituvassa. Totuttuun tapaan laulattaja Kiljusen Markku löysi tunnelmalliset joululaulujen säkeet. Luotettuina soittomiehinä toimivat Asko Leveäoja, Raimo Salmela ja Jarmo Järvinen. Pullakilpailuun osallistui kuusi työtä. Voiton vei Jaana Niemimäen kahden suklaan kaunis pullakranssi. Illan aikana arpoja myytiin runsaasti.

Kuvassa: Oikealta Cindy Pettinen, Jemina ja Jessica Lohtari

Markkinahiihto

Helmikuun toisen pyhän markkinahiihtotapahtuma keräsi kyläläisiä läheltä ja kauempaa paikanpäälle, vaikka oli huono sää. Tällä kertaa vietettiin samalla ystävänpäivää.

Vuosikokous

Vuosikokous pidettiin kyläillan yhteydessä helmikuun 15. päivänä. Ryhmissä ideointiin vilkkaasti luontokeskukseen ja seurantaloon liittyviä asioita sekä Suomi 100 vuotta -juhlia.

Munajahti luontokeskuksessa

Pääsiäisen uusi tapahtuma kiinnosti kaikenikäisiä. Mitä moninaisempiin oksan väänköihin oli piilotettu keltaisia suklaamunien sisäkuoria. Kuoret oli numeroitu ja sisällä oli visainen kysymys. Ratkonnan tulokset selvisivät laavulla. Vastanneiden kesken arvottiin pieni pääsiäiskori ja jokainen sai mukaansa suklaamunan.

Siiri Niemimäki avaamassa ensimmäistä vihjekäärää. Kuva: Matti Pietinen

Iso-Äiniön seurantalons historia

Ensimmäiset nuorisoseurat alueellamme perustettiin 1893 Asikkalaan (Vääksy) ja Kuhmoisiin. Asikkalassa haaraosastot, Kurhila-Hillilän nuorisoseura perustettiin 1903, Iso-Äiniön-Myllykselän nuorisoseura 1904, mikä itsenäistyi 1917. Asikkalan nuorisoseuran perustaja ja johtaja oli opettaja Olli Pajari (myöhemmin sodissamme kunnostautuneen kenraali Aaro Pajarin poika). Lahden seudun nuorisoseurojen liitto (1932 alkaen Etelä-Hämeen nuorisoseurojen liitto) perustettiin 12.5.1905. Asikkalan nuorisoseuratalo, Hämeen ensimmäinen ja kallein valmistui Vääksyyn 1896. Asikkalassa kahdeksalla nuorisoseuralla 1930-luvulla oli oma seuratalo.

Iso-Äiniön-Myllykselän nuorisoseurassa oli haaveena vuoden 1910 tienoilta lähtien jonkinlaisen sopivan tukikohdan, ”majan”, saaminen. Tontin hankkiminen oli aluksi vireillä Kyöstilästä tai Peltomaalta. Neuvottelut heidän kanssaan eivät kuitenkaan johtaneet tulokseen. Viimein päätettiin tontti hankkia Kirkolasta. Nuorisoseurassa 29.12.1933 päätettiin Kirkolan tonttilahjoitus ottaa kiitollisuudella vastaan. Vastanottajina mainitaan Matti Nurminen ja Sulo Kokkola.

Kauppakirja allekirjoitettiin 20.2.1934. Sen mukaan päätettiin ostaa Kirkolalta, Lyyli Kirkola (Vahto) ja Eelin Kirkola (Teppinen), heidän omistamastaan Kirkolan isommasta (niin sanotusta Inkilän noin 10 ha peltotilasta) lohkaistu Vainion 45 x 38 metrin suuruinen tontti seurantaloa varten. Kauppakirjassa tontin hinnaksi sovittiin 500 Smk. Kauppakirjan sanamuodon ja maininnan ”lahjakirjan” perusteella voitaneen tonttia pitää lahjoituksena. (Kauppakirja vain myyjien ja todistajien allekirjoituksin on kyläyhdistyksen arkistossa.) Myöhemmin lisälahjoituksella tontti suureni 5 m kahdelta sivulta. Tontin kooksi 28.12.1934 todettiin 50 x 43 m eli 0,21 hehtaaria.

Rakentaminen tontille ei kuitenkaan heti alkanut, mutta rakennushirsiä, muita tarvikkeita ja rahaa kerättiin edelleen innokkaasti. Edelleen askarrutti onko tontti seurantalolle riittävän suuri. Niinpä Rakennustoimikunta ”päättyi 18.12.1935 pitämässään kokouksessa valtuuttaa J.E. Kirkolan ja Onni Vahdon ostamaan Kyöstilältä noin 50 aarin suuruisen kappaleen kujan toiselta puolelta autotallin takaa kohtuullisella hinnalla. Puheena olevan tontin ostoon lupautui maanvilj. E.Kokkola lahjoittamaan 500 mk. Kokous harkitsi hintaa

tälle tontille ja valtuutti asian valvojat maksamaan siitä aina 8000 mk hehtaarilta.” Tämä Rakennustoimikunnan päätös ei kuitenkaan toteutunut.

Uusi ja lopullinen päätös tontista tehtiin kuukausikokouksessa 3.1.1937. Kokouksessa ”Keskusteltiin talon rakennuspaikasta ja sopivammaksi kokous katsoi saatavissa olevista maa-alueista maanvilj. Kirkolan lahjoittaman maan, sekä päätti yksimielisesti sen vastaan ottaa. Kauppakirjat luettiin julki kokoukselle ja niitä allekirjoittamaan valittiin maanvilj. E.Kokkola ja T.J.Peltomaa.”

Myöhemmin 8.4.1938 pidetyssä Nuorisoseuran Myllykselän piirin kuukausikokouksen pöytäkirjassa mainitaan ”Esitettiin Myllykselän piirin n.s. ry. kauppakirjassa vuonna 1937, 3 päivällä tammikuuta laadittu kauppakirja, jolla maanvilj. Verner Teppinen vaimonsa Eelin Teppinen sekä Onni Vahto ja vaimonsa Lyydia Vahto olivat myyneet 500 mk kauppahinnasta Myllykselän piirin ns. r.y. kauppakirjassa lähemmin määrätyn tonttialueen Vainion lohkotilasta rekisteri 9:20/11 Asikkalan pitäjän Iso-Äiniön kylässä. Kokous päätti yksimielisesti hyväksyä kysymyksessä olleen kaupan sekä valtuutti nuorisoseuran puolesta T.J. Peltomaan kauppakirjan allekirjoittamaan. Nuorisoseuran edustajaksi erottamistoimitukseen valittiin T.J. Peltomaa.” Kauppakirjaa ei ole.

Kokouksessa 3.1.1937 valittiin toimikunta, joka laatii pohjapiirroksen rakennusmaasta sunnuntaihin, 10.1.1937 mennessä, sekä paaluttaa rakennuksen paikan tontille. Evästykseksi toimikunnalle annettiin se, että sen on silmällä pidettävä rakennuksen paikkaa paaluttaissaan sitä, että rakennus ei tulisi epäedulliselle paikalle, jos tontti ajan mittaan suurenisikin. Nyt uuteen rakennustoimikuntaan valittiin Onni Vahto, Arvo Salojärvi, Väinö Sipilä, T.J. Peltomaa, E. Kokkola, Manne Nurminen, E. Kämpelä ja E. Pirttilä. Rakentaminen päätettiin aloittaa perustustöillä 11.1.1937. Rakennustoimikunnalle annettiin täydet valtuudet rakennusasioihin ja rahojen käyttöön nähden.

Rakennusrahastoon oli 1931 alkaen kerätty rakennushirsiä 31 lahjoittajalta yhteensä 149 kpl, rahaa 11 lahjoittajalta yhteensä 4960 mk, sekä lisäksi huomattava määrä muita aineita ja tarvikkeita.

Iso-Äiniön nuorisoseuran omistukseen siirtynyt Vainion tontti myöhemmin lohkottiin, merkittiin kulmapaaluin ja rekisteröitiin numerolla 9:32.

Rakennustoimikunta teki tonttisuunnitelman ja suunnitteli rakennuksen. Siitä päätettiin tehdä suorakaitteen muotoinen pohjamitoiltaan 20 metriä x 14 metriä, kiviperustus, hirsiseinät, harjakatto pärekatteella ja tien puoleiselle sivulle kaksi katettua sisäänkäyntiä. Lisäksi päätettiin tehdä rakennuksen perimäiseen nurkkaan 2x2 m ”putka”, mihin käynti oli vain talon ulkopuolelta. Sisätilat käsittivät kaksi eteistä, suuren juhlasalin, näyttämötilat, keittiön ja ravintolatilat sekä vaatenaulakon ja lipunmyyntitilan.

Rakennus päätettiin teettää urakalla niin, että osa töistä tehdään omatoimisesti suurelta osin talkootyönä. Urakoitsijaksi valittiin Santeri Aaltonen. Työn valvojaksi valittiin Onni Vahto, tarvittaessa avustajia käyttäen. Rakennuskustannusten valvojaksi valittiin Manne Nurminen.

Varsinainen seurantalorakentaminen alkoi perustustöillä 11.1.1937. Tavoite oli, että rakennuksen tulee olla valmis saman vuoden syyskuussa. Työt etenivät suunnitelmien mukaan ja kehittyivät sekä täydentyivät töiden edetessä. Rakennushirsiä ostettiin lahjaksi saatujen lisäksi. Kattopäreet tehtiin itse, toisen lappeen päreet Myllykselässä ja Joenniemessä ja toisen puolen päreet Iso-Äiniöllä. Kivityöt ja kivijalka tehtiin itse. Tiilet ostettiin Hevonpäästä. Permanto -ja kattolaudat sekä muu höylätty puutavara ostettiin Werner Pietilältä ja Anttilalta. Ikkunat ja ovet ostettiin Puuteollisuus Oy:ltä. Kulissit teki taidemaalari Yrjö Laine. Sähkölínjat ja valaistusasiat hoidettiin yhteistyössä kylän kauppojen kanssa. Ikkunaverhot hommasi Siiri Riukka. Talousrakennus pihalle, pohjaltaan 4 x 8 m teetettiin urakalla. Se käsitti käymälät, puuliiterin ja varaston.

Rakennuskustannuksiin otettiin Länsi-Asikkalan Osuuskassasta lainaa 50.000 markkaa 6% korolla sekä lainattiin rahaa jonkin verran lisää tarpeen mukaan. Takaisinmaksusitoumuksena oli jäsenten omakohtaiset takaukset kunkin takaajan valinnan mukaan 2.000, 1.000 tai 50 mk arvoisina. Seurantaloon rakennuskustannukset olivat yhteensä 18.1.1939 hyväksytyn laskelman mukaan 81.609,50 markkaa. Ne katettiin lahjoitusten ja lainojen avulla. Jäsenten talkootyön määrää ja rahallista arvoa ei ole tarkkaan mitattu, mutta sen merkitys rakennuksen syntymiseksi oli aivan keskeinen. Varojen hankkimiseksi järjestettiin myös arpajaiset; 2 mk hintaisia arpoja myytiin 5000 kpl.

Talo valmistui tavoiteajassa. Lopputarkastus toimitettiin 17.9.1937 hyväksytysti. Talon nimestä pidettiin äänestys. Nimeksi tuli Matti Nurmisen ehdotuksen mukaisesti KUNTOLA. Nuorisoseuralla vuokralla olleesta Kiirulan kiinteistöstä voitiin vähitellen luopua. Oman seurantaloon valmistuttua oli nuorisolle ja varttuneellekin välle saatu kovan uurastuksen ja talkootyön tuloksena uusien tilojen puitteissa oivallinen paikka yhteisille harrastuksille, kokouksille ja huvituksille.

Seurantaloon vihkiäisjuhla pidettiin 26.9.1937. Kutsut lähetettiin Asikkalan muiden nuorisoseurojen ja Maakesken nuorisoseuran edustajille sekä muille yhteistyökumppaneille. Etelä-Hämeen Nuorisoseurojen liiton edustaja oli kutsuttu pitämään juhlapuhe. Oman nuorisoseuran puheenjohtaja Sulo Kokkola piti tervehdyspuheen. Juhlavieraina oli paljon nuorisoseuraväkeä ja muita paikkakuntalaisia läheltä ja kauempaakin. Arvokkaassa juhlassa esiintyi Asikkalan torvisoittokunta ja Vääksyn naislaulajat. Lisäksi oli paljon muuta viihdyttävää ja kiinnostavaa ohjelmaa. Pihalla oli tivolikilpailuja; tikanheittoa, renkaiden heittoa ja tarkkuusammuntaa pienoiskiväärillä. Iltatanssiaisissa soitti kurhilalainen tanssiyhtye Hessut. Seuraavana tiistaina räppäistänsseissa soitti Viitasen yhtye.

Iso-Äiniöllä, Vähimaassa ja Joenniemessä, kuten maaseudulla yleensä oli paljon asukkaita. Nuorisoseuran toiminta-alueella uuden talon valmistuksen aikaan Myllykselän ja Vähimaan koulut olivat täynnä oppilaita. Kauppoja oli useita. Iso-Äiniöllä oli postitoimisto, puhelinkeskus, seppä, räätäli, hieroja, puuseppä ja suutari. Työväenyhdistyksellä oli oma talo. Maantiellä autojen ja moottoripyörien liikenne oli vähäistä, mutta lisääntyi vähitellen. Polkupyörä oli yhä yleistynyt kulkuväline. Hevosten avulla tehtiin maataloustyöt ja puutavarakuljetukset metsistä. Maantiellä jalankulkijat, pyöräilijät, laitumillaan käyvät lehmät, hevoset ja autot liikkuvat parhaansa mukaan toisiaan varoen. 1930-luvulla yhteiskunta oli hyvin maatalousvaltainen. Ihmiset tekivät työt ja askareet omatoimisesti, myös yhteistyössä naapureiden kanssa.

Nuorisoseuran toiminta jatkui entistä vilkkaammin monipuolisena ja reippaana. Järjestettiin erilaisia tilaisuuksia ja kursseja ja kerhoja. Pidettiin iltamia ja tanssiaisia. Kuntoiltiin ja harrastettiin monenlaista liikuntaa. Seuratalo oli tukikohtana monille urheilutilaisuuksille kesällä ja talvella. Taloa vuokrattiin monille paikkakunnan järjestöille ja yksityisille henkilöille heidän järjestämiinsä tilaisuuksiin ja juhliin.

Vuonna 1939 talvisodan syttymisen jälkeen ei enää ollut mahdollista toimia entisellä tavalla ja mahdollisuuksin. Miehet olivat puolustamassa maatamme, moni henkensä antaen. Naiset, vanhukset ja myös lapset joutuivat vastaamaan kotiseudun toimista ja töistä. Puute oli kaikesta, moni tavara ja asia oli pakko korvata keinotekoisesti. Elämä oli monin tavoin rajoittunutta ja tulevaisuus uhattuna. Koulut kuitenkin toimivat lähes normaalisti. Nuorisoseuran, kuten yleensä järjestöjen tavanomainen reipas ja iloinen toiminta ei ollut näissä puitteissa ja ilmapiirissä mahdollista.

Seuratalo oli vuokrattuna Puolustusvoimille 4.10.-15.11.1944 välisen ajan saksalaisten sotavankien majointuspaikaksi. Sotien seurauksena Suomi menetti ison osan alueestaan. Karjalaiset olivat joutuneet siirtymään pois kotiseudultaan suurin menetyksin ja sopeutumaan uusiin oloihin. Pohjoisin Suomi oli hävitetty.

Rauhanajan 1945 alettua alkoi kaikkinaisen voimakas jälleenrakentaminen. Seuraavien sodanjälkeisten vuosikymmenten aikana tehdyllä kovalla työllä on saavutettu korkeatasoinen itsenäinen ja vapaa yhteiskunta. Maamme teollistui voimakkaasti, elinkeinorakennetta kehitettiin ja etsittiin yhä tehokkaammin

uusia tuotteita ja tuotantotapoja. Maatalouden ja metsien hyödyntäminen kasvoi voimakkaasti. Kaiken toiminnan tuli tapahtua laadukkaasti, tehokkaasti ja pienin kustannuksiin. Nuorisonkin piti yhä enemmän kouluttautua ja perehtyä uusiin menetelmiin. Maaseudulla töiden ja tuotantomenetelmien koneellisuudessa voimakkaasti syntyi tuotteita paljon aikaisempaa enemmän ihmisten työpanostuksella. Tuloksena oli suuri muuttoliike maaseudulta kaupunkeihin, keskuksiin ja ulkomaillekin.

Iso-Äiniön nuorisoseurassakin alkuaikojen vilkas toiminta oli palannut, ja sujui uudelleen ja monipuolistuen. Nuorisoseuratyössä tapahtui kuitenkin, että harrastajien ja mukana olevien määrä vähitellen väheni ihmisten siirtyessä muiden harrastusten pariin tai muuttamalla pois paikkakunnalta. Yhteistyön avulla haluttiin hoitaa toimintoja ja tehtäviä entistä tehokkaammin asukkaiden parhaaksi.

10.3.1963 perustettiin Seurayhtymä Iso-Äiniön nuorisoseura, Äinään seudun maamiesseura ja Asikkalan Raikkaan Iso-Äiniön osasto. Tälle Seurayhtymälle vuokrattiin seuratalo 30 vuodeksi. Seurayhtymän tehtävänä oli huolehtia talon kunnostamisesta ja jatkuvasta kunnossapidosta.

Seuratalon valmistumisesta lähtien oli tarpeen pitää huolta sen huollosta ja kunnossapidosta. Vuosikymmenien kuluessa 1980-luvulle tultaessa talon kunto oli päässyt rapistumaan vaikka kunnostustöitä oli tehty. Perustus oli osittain pettänyt ja runko liikkunut, vesikatto vuoti, välikatto oli osittain pettänyt ja haurastunut, ovet ja ikkunat olivat huonossa kunnossa, sisäseinät ja -kattopinnat huonokuntoiset, näytämörakenteet heikossa kunnossa, sähköjohdot ja rakenteet olivat epäkuntoiset, sähköliittymä oli poikki ja käymälätila puuttui. Alkuperäinen pihalle tehty varastorakennus oli purettu. Lipputanko oli poistettu. Rakentamisesta lähtien vuosikymmenien kuluessa oli tehty peruskunnostamistöitä seuraavasti: Ulkoseinät oli lautapinnoitettiin ja maalattiin. Vesikatolle asennettiin pärekaton päälle peltikatto. Sisäänkäyntiportaat uusittiin. Sisätiloihin asennettiin öljylämmittimet.

Äinään seudun kylätoimikunta oli 1990-luvulle tultaessa keskeinen käytännön toimija asukkaiden harrastus- ja viihdytystyössä Seurayhtymän kanssa. Ne halusivat kehittää asukkaiden yhteistoimintaa ja järjestää tilaisuuksia. Tarpeen oli myös kunnostaa Seurataloa niin, että siellä voitiin järjestää tapahtumia, pitää kokouksia ja tilaisuuksia sen jälkeen kun Vähimaan koulun toiminta oli päättynyt. Tarkoituksena oli Seuratalon kunnostamiseksi hankkia rahaa myös yhteiskunnallisista rahoituslähteistä. Tällöin havaittiin, että Seuratalon tontille, kuten koko RNo 9:20 tilalle oli aikanaan jäänyt lainhuudatus tekemättä. Näin tontin omistusoikeus oli edelleen yhteisesti alkuperäisillä Lyydia Kirkolalla (Vahto) sekä Helena Teppiselä (Yläjoki). Lyydia Vahdon kuoltua hänen oikeudenomistajansa Anelma ja Martti Vahto lahjoittivat 22.10.2009 puolet tontista Äinää-Vähimaan Kyläyhdistykselle, lainhuudatus 17.12.2009. Viimein 11.01.2016 allekirjoitetulla lahjakirjalla Helena Teppinen (Yläjoki) lahjoitti puolet tontista Äinään seudun kyläyhdistykselle.

Vuoden 2000 jälkeen Seurantalossa on tehty kyläyhdistyksen toimesta kunnostamistoimenpiteitä seuraavasti: (rahoitus: oman toiminnan tuotot ja Asikkalan kunta. Huomattava määrä tehtiin talkootyötä):

- Välikaton hirsit ja panelointia uusittiin
- Sisäseinien panelointia uusittiin
- Ikkunoita ja ovia kunnostettiin
- Sisätiloista poistettiin pönttöuunit
- Vaatenaulakko kunnostettiin
- Sisätiloissa olevia sähköjohtoja uusittiin
- Ostettiin agrekaatti
- Ostettiin nestekaasulämmitin
- Ostettiin biotoimintainen ulkokäymälä
- Kattopeltien kiinnitys uusittiin
- Seuratalon tontilla on maahan upotettuna 2014 valmistunut sähkölinja, mistä tarvittaessa voidaan johtaa sähkövirta.

Seuratalon asiakirjoista koonnut Raimo Salmela.

Kuva: Matti Pietinen

Muistelmia ja valokuvia kerätään seuratalon 80-vuoden takaisista tapahtumista ja vaiheista.

Lisää aiheesta: Äinä-möinen 2009 / 3

Seuratalon ensimmäisen puolikkaan luovutustilaisuus

Martti Tuomaila on ollut koko ikänsä urheilumies

Martti Tuomaila tutkii Joenniemen karttaa. Kuva: Matti Pietinen

Joenniemeläinen Martti Tuomaila on vanhin viidestä veljessarjasta. Talvisodan jälkeen nuorin veli oli vasta kolme vuotta, kun isä menehtyi hevosen hakumatkalla Kurhilaissa. Maitotonkka-auton kaatuessa kyydisä olevista kuoli kolme henkilöä. Pojat olivat äidin apuna peltotöissä jo sota-aikana. Martti aloitti Myllykselän kansakoulun vuonna 1936, Ahtialan maamieskoulu alkoi vuonna 1947 ja armeijaan meno oli vuorossa 1948. Asikkalan kunnan luottamustoimissa vastuulliset vuodet olivat 1960-96.

88-vuotiaasta Marttia kiinnostaa historian kirjojen lukeminen. Kotitalan talonmiehen työt ja puunhakkuu kuuluvat päivittäisiin askareisiin kaiken urheilun seuraaminen lisäksi.

Martti Tuomaila on ollut koko elämänsä urheilumiehiä. Kylällä oli paljon nuoria. Sunnuntaiaamuisin koontui Tuomailaan 22 poikaa ja yksi tyttö. Maakesken, Kurhilan ja muiden lähikylien kanssa oli kisoja viikoittain. Työväentalolla sai hopealusikoita palkinnoksi. Ensimmäisessä kilpailussa Padasjoella tuli 6 seuran ottelussa voitto. Ympäri Suomea kierrettyihin kisoihin kuljettiin linja-autolla. Metsänleimauskisassa oltiin mukana. Martti Tuomailan viimeinen juoksukisa oli Padasjoella vuonna 1958. Hirvimetsällä hän kävi vuoteen 1965 asti.

Jukolan viestissä oli 113 joukkuetta vuonna 1955 Kangasalalla. Asikkalan Raikkaan voittoisassa veljesjoukueessa juoksi Martti Tuomaila, Aulis Kivistö, Soini Jussila, Esko Nurminen, Esko Vainio, Seppo Peltonen ja Mikko Salokannel.

Kaapissa on 212 palkintolusikkaa, paljon muita mitaleja ja pokaaleja. 5000 metrin (päämatka) ja 1500 metrin juoksussa ennätysaikoja syntyi. Martti Tuomaila kuului kolme kautta eli 9 vuotta läänin urheilulautakuntaan, kutsuvieraslippuja sai sitä kautta eri kisoihin.

Juoksulenkit täydensivät maa-, metsä- ja karjataloustöissä saatua voimaharjoittelua. Tilalla lehmät olivat 1988 ja nuorikarja 1995 vuosiin asti.

- Kotoa käsin juostuna Vääksyn lenkistä tuli 32 kilometriä, Maakesken lenkistä 15 kilometriä ja talvitukkitietä pitkin Maakeskeen, Nyystölään ja Maisan takaa kiertäen tuli melkoinen matka, Martti laskee juoksulenkkimatkoja.

- Juoksun valmennusohjeita antoi lahtelainen piirivalmentaja ja liikunnanopettaja. Santahaminassa olin IT-tykistön ammunnoissa. Minut lähetettiin Lappeenrantaan sotilaiden mestaruuskisoihin. Lainaksi saamista, liian pienistä piikkareista jalka tuli kärjestä läpi kesken matkan. Piti keskeyttää kilpailu vaikka voitto olisi tullut 1500 metrillä, harmittelee Martti Tuomaila.

- Treenikämppä oli Vierumäellä harjoittelua varten. Helsinkiin yrittivät pyytää kolme kertaa mukaan valmennusryhmiin ja töihin.

- Menestyneet jukolaveljekset puolisoineen kutsuttiin vuonna 2005 muistelemaan vuosikymmenten takaisia voitontunnelmia, Matti Tuomaila kiittää vaikuttavaa kunnianosoitusta useana vuonna Jukolan kärkekahinoissa mukana olleena.

Teksti: Liisa-Marjatta Pietinen

Joenniemen uittoranta

Talassaaren laituri 70-luvulla Joenniemessä. Kuva: Leena Tuomaila

Joenniemen Talassaaren yhteismaana oleva ranta-alue laajeni yhteen hehtaariin 1954, kun ennen sotia kesken jäänyt uusjako suoritettiin loppuun. Hietarannan palstalla ei ollut silloin vielä kaislikkoa, koska lehmät kulkivat vedessä ja pitivät kaislat kurissa. Rantavalli oli polkupyörällä ajokelpoista hienoa hiekkaa. Toisen puolen nimi on Vahonpohja. Kymi Oy, nykyinen UPM teki vuonna 1949 tien rantaan ja vuokrasi Joenniemen rannan 25 vuodeksi. Joenniemeläiset olivat mukana tietöissä. Talassaaren kärki oli saarta, se yhdistettiin maa-alueeseen täyttämällä pieni väliosa tukeilla ja soralla. Toiminta kesti vuodet 1953-1963. Puut vietiin Jämsään Ensolle / Kymin sahalle. Firman pomot kokosivat ja ostivat tukkeja. Puiden uittomiehet asuivat laivoissa kesällä. Rantavahti oli töissä Joenniemessä.

Joenniemessä, Anttilan lähellä, Häyryskän mökissä toimi lenkkivitsatehdas, kauppa ja kesäkahvila. Niemisen Uuno teki vitsoja, joilla sidottiin kaksi tukkia yhteen. Vitsa oli kaksi metriä pitkä pienen kuusen runko ja sen päässä oli havutupsu. Kyläläiset ja padasjokelaiset kuljettivat niitä metsästä tehtaalle. Häyryskän syntymäpäiväjuhlissa oli firmapomot mukana.

Ennen laituria tukkiautot purkivat kuormat talvella Salojärven joenmutkaan. Jokea pitkin puut uitettiin rantaan. Sota-aikana jäätä vahvistettiin ajamalla vettä jäälle. Talvella Tommonlahti oli täyteen hevosilla ajettuja tukkipuita. Uitto tapahtui järven aukioloaikana. Kesällä puut vietiin tuulensuojaan niputettuina lauttoina Huuhinsalmeen ja Risunsalmeen. Siellä oli ylösheittäjä ja harava. Niilo Sipilän, Arvo Rantasen ja muiden yksityisten autoilijoiden kuorma-autot kippasivat rannan laiturilta ”karsinan” täyteen puita, josta ne kuljetettiin lauttoina pois. Uiton loputtua puut vietiin autolla tehtaalle suoraan.

*Tekstitiedot: Martti Tuomaila
Teksti: Liisa-Marjatta Pietinen*

Matti Rantanen on ajanut 6 miljoonaa kilometriä

Matti Rantanen on toisen polven autoilija. Työura kesti vuodet 1965-2013. Ajovuotia tuli 46. Tuossa ajassa kertyi 6 miljoonaa ajokilometriä, jossa on mukana yksityisajot, vuositasolla 200 000 kilometriä. Ensimmäiset seitsemän vuotta isä ja poika ajoivat yhdessä Vanaja-autolla. Oma kuorma-auto oli 20 vuotta, silloin kipeänäkin joutui lähtemään töihin. Matin auto oli kolme kuukautta seisonnassa 1995 pitkän sairausloman ajan. Työuran loppuaikana hän oli useiden vieraiden kuljetusliikkeiden palveluksessa.

Elämänura-autoilijalla on ollut viisi autoa. Ensimmäinen kolmesta Scania-kuorma-autosta oli vuosimallia 1979. Kaksi Mersua olivat nosturiautoja. Auton tankki veti 400 litraa polttoainetta ja kulutus oli 50-60 litraa satasella. Vuonna 1997 meni rikki 10 miljoonan kilon sokerijuurikkaan kuljetusmäärä.

Autoilija Matti Rantasen sai työvuosina sakkojakin ylikuormasta ja -nopeudesta. Vuonna 1982 tuli LAPuhelin autoon, jolla varoitettiin muita autokuskeja poliiseista. Varoitushuutona oli "1073" ja "lumi-palloja tiellä".

- Kerran oli sorlastissa ylikuormaa, ja poliisi käskivät purkaa liiat pois, muttei sanonut mihin puretaan. Sorat päättyivät alkuperäiseen kohteeseen, kertoo Matti.

Pisin työpäivä vuonna 1976 kesti 90 tuntia. Oli talven viimeiset puunajokelit. Kilometrejä tuli 3200. Viiden yön jälkeen kotona vielä valvotti. Vuosien aikana kuljetettavia materiaaleja ja työtehtäviä oli teiden auraus (20- vuotta), maansiirto, elementit, puutavarat, sahatavarat, tukit, öljy, sokerijuurikas (20-vuotta), tärkkelysperuna (yli 10-vuotta), sora, paperi ja sellu. Mukavinta oli puutavara ja helpointa soran ajo.

- 10-vuotiaana hain kuorma-autolla naapuritalalta 3 litran hinkalla maitoa ilman lupaa. 16-vuotiaana ajoin "tilapäisesti" kuorma-autoa isän istuessa vierellä, kertoo Scania-uskollinen kuski.

Yksi monista vähältä-piti-tilanteista sattui Turengin matkalla. Vastaan tuli täysperävaunullinen tukkirekka, jota ohitti henkilöauto. Vastaantulijoiden kaistalla ajoi M. Rantanen jurtteineen ja perävaunuineen. Pikkuauton puskuri osui tukkirekkaan, jonka seurauksena matka jatkui ojan pohjalle pienin lommoin.

Poikaviikarit ja jokunen tyttö kisailivat keskenään. Koulualueen rajojen mukaan nimetyt hassunkuriset joukkueet olivat Myllykselän Myllymiehet ja Äinään Ämpäripäät. Kylän joki oli rajana. Se oli paikallinen Suomi-Ruotsi ottelu. Lajeina olivat yleisurheilu, jalkapallo, karttu, lentopallo ja mäkihyppy. Hyppyreitä oli Rajanmäki, Vuorionmäki, Karsillanmäki ja Vääksyn mäki. Vuonna 1964 luonnonlahjakkaalla Rantasen Matilla oli Kankosen Veikon kanssa sama mäkikisa, mutta tuloksena eri pituus. Veteraanien SM-kisojen satasen oma juoksuennätys oli 11.6 sekuntia vuonna 1995. Hurukiekkopeli ja pesäpallopelit kuuluivat myös aikuisikään.

Taskurahaa kylän lapsille ja nuorille kertyi talollisten juurikaspeltojen pitkien rivien kitkemisestä 1 penni metriltä ja jälkiperkauksella hinta puolittui. Päivässä ehti tehdä 1000 metriä. Syksyisin Matti pääsi juurikkaan nostoon traktorikuskiksi.

Iso-Äiniön oma poika, Matti Rantanen voitti vuonna 1961 Asikkalan Raikkaan poikien 12-vuotiaiden suunnistuksen kunnanmestaruuden. Matti kovana juoksijana pääsi ensimmäisenä maaliin vaikka naapurikylän

kilpakumppani, Hannu Etu-Seppälä teki kaiken työn.

- Vieläkin omatunto kolkuttaa, kun olin ”peesannut” Hannua koko matkan. Mitali olisi kuulunut Hannulle, katuvaivana Matti Rantanen muistelee.
- Olin mopolähetin Padasjoen Tarusjärvellä vuonna 1966 Jukolan viestissä. Ensimmäisenä päivänä oli lämmintä, mutta yöllä oli kylmää. Salpausselän kisoissa olen ollut toimitsijana yhdeksänä talvena.

Mitähän muuta Matti olisi tehnyt, jos ei olisi ollut autoilija?

- Urheilutoimittaja. Olen kaikkiruokainen urheilulajien suhteen, Matti vastaa hetkeäkään miettimättä.

Tyytyväisen eläkeläisen harrastuksiin kuuluu sauvakävely, pyöräily, uinti, kuntosali, lavatanssit, urheilun seuranta ja skibbo-korttipelit illanistujaisissa.

Teksti : Liisa-Marjatta Pietinen. Kuva: Matti Rantanen

Paula Rantanen löytää hyvät marja- ja sienipaikat

Ilmajoen Koskenkorvalta Paula Rantanen muutti Iso-Äiniölle vuonna 2010. Sitä ennen pariskunta oli jo kulkenut riiuussa vuoroin Pohjanmaan ja Hämeen väliä kymmenen vuoden ajan. Paulan työtehtäviä on ollut puunjalostusalan työt, turkisten- ja nahkanleikkaus. Viimeisenä työpaikkana oli kala-kauppa.

- Täällä olen viihtynyt hyvin, vaikka onkin ikävä Korvalle. Kerran kuussa ollaan viikon verran siellä. 2,5-vuotias lapsenlapsi on nyt ykkösjuttu. Skype-yhteyden lisäksi soitellaan sinnepäin, kehuu ylpää ”mumma”.

Paula käy lenkillä 5-6 kertaa viikossa, Matti hiukan harvemmin. Pelloilla hiihto on helpompaa Pohjanmaan tasangoille tottuneelle. Pyöräilyä edellisellä paikkakunnalla tuli harrastettua enemmän, kun täällä mäet vaativat vielä tottumista. Reippaalle ulkoilijalle on kertynyt alkuvuodesta lähtien hiihtokilometrejä 200 ja kävelyä 150.

Paula Rantanen kävi ensin yksin liikuntahallin kuntosalilla ja nyt on myös Matti ollut kolmen vuotta mukana. Jumbppaporukka käy ulkoiluttamassa Oltermannin asukkaita pyörätuoleilla.

- Täällä on paljon hyvänpäiväntuttuja, jumbppakavereita ja olen saanut ihan sydänystäviä, iloitsee Paula.
- Jos vaan ollaan kotona on osallistuttu kylän markkinoihin, tansseihin ja kaamosiltamiin. Marttatoiminnan alkua odotan kovasti, sanoo Paula.

Paulan mieleisiä harrastuksia on sukien kutominen, lukeminen, sauvakävely, hiihto, pyöräily, kuntosali, lavatanssit, uinti, marjat ja sienet. Hyvät marjapaikat löytyvät etsimällä, kuten vadelmat, mustikat, puolukat ja karpalot. Eri marjasekoitukset, etenkin vadelmamustikka, maistuvat aamupuuron kanssa. Paula sai Matin mukaan puolukkametsään ja karpalomäntäille.

- Marjojen keruusta tulee kuin ”tauti”, niitä tulee kerättyä naapureille ja jaettua sukulaisille. Kavereita ja serkut tulevat marjametsään mukaan, ahkera marjastaja tuumaa.

Hätäisen pohjalaisen mielestä hämäläiset ovat hiukan hitaampia mutta tällä pariskunnalla ainakin huumori kukkii samaan tahtiin.

Teksti ja kuva: Liisa-Marjatta Pietinen

Kyläläisen kynästä: Ari Kärkkäinen

Kyläkauppa

Kävin tutustumassa uuden kyläkaupпамme tarjontaan. Yllätys oli positiivinen.

Heti sisäänkäynnin jälkeen kauppias oli laittanut esille aikaa. Tarkemmin kun katsoin hyllyä, niin huomasin, että myynnissä oli yhteistä aikaa perheen ja lähimmäisten kanssa. Tarjouksessa oli 2 tuntia yhdessäoloa yhden tunnin hinnalla. Hienoa! Nyt sitä aikaa saa näin helpolla. Tällä myynnissä olevalla ajalla luvattiin olevan positiivisia vaikutuksia muun muassa perhesuhteisiin ja työssä jaksamiseen. Otin koriini aikaa, koska tiesin, että sitä on aina liian vähän käytettävissä.

Tämän hyllyn jälkeen eteeni avautui suuri osasto, jossa tarjolla oli huolenpitoa. Joku mainosnikkari oli kynäillyt ison plakaatin, jossa luvattiin, että ”Huolehtimalla lähimmäisestäs huolehdit myös itsestäsi!”. Hinta ei ollut kovin edullinen, mutta porkkanana oli bonuskortilla saatavat pisteet, joita pystyy käyttämään myöhemmin hyvinvointia ostaessa. Bonusten kiilto silmissä ostin huolenpitoa ja ajattelin, että nyt on vanhan isoäitini elämä pelastettu. Hänestä huolehditaan.

Jatkoin matkaa kohti iloisuustiskiä. Tarjolla oli jos jonkinlaista iloisuutta. Iloa liikunnasta, lautapeleistä, haravoinnista, ystävistä, arjen harmaudesta ja terveydestä. Tiskin takana iloa kääri paperiin pyylevä K-Kaupan Väiskiä muistuttava mies, joka selvästi oli itsekin ostanut myynnissä olevia iloja. Ostin 800 g lautapeli-iloa ja 600 g arjen harmaus iloa, koska en ollut ollut kovin iloinen viime aikoina.

Iloisuustiskin jälkeen tuli vastaan hyvinvointi- ja kauneusosasto. Esillä oli fitnessvartaloa ja pyykkilautavatsaa, oli alhaista painoindeksiä ja kauniita kasvoja. Ostin pyykkilautavatsan ja asettelin sen tyytyväisenä ostoskoriini, sillä kyllä ulospäin näkyvä kauneus on se, joka korvaa kaiken muun. Seuraavana oli kassa. Kassalla asettelin ostokseni hihnalle tyytyväisenä. Onpa hieno kauppa! Nyt on mummulle aikaa ja elämässä iloa. Kassa katsoi minua silmiin ja sanoi: ”Oletko-han sinä vähän hölmö? Ethän sinä voi näitä ostaa. Ei rakkaille ihmisille käytettävä aika ole myynnissä, ei aitoa huolenpitoa voi rahalla ostaa, ei pyykkilautavatsa ole myynnissä, eikä iloa pakata käärepaperiin. Ne pitää itse hankkia!”

Äinään Pyrkivän toimintavuosi 2016

Tervehdys!

Uusi liikunnallinen vuosi on jo käynnistynyt, takana on jo perinteinen uimahalli-retki Padasjoelle,

Tammikuun Tulet, markkinahiihdot, pilkki-kisat ja kylpylä-retki Peurunkaan.

Pyrkivän toiminnasta löytyy jokaiselle aktiviteetteja. Uutena lajikoeluna on tutustuminen melontaan keväällä.

Kerro meille mitä lajia sinä haluaisit kokeilla ja tehdään yhdessä toiminnasta houkuttelevan liikunnallinen.

Liikunnallisin terveisin, Pyrkivän porukka

Kyösti: 044-540 6060 kyosti.kapola@pp.phnet.fi

Petri: 0400-158247 petri.pettinen@elisanet.fi

Reija: 0400-716609 niemimaki@luukku.com

Jussi: 044-0498413 juha.peltomaa@phnet.fi

Jukka: 050-527845 jukka.niemimaki@prpplastic.fi

Satu: 040-1420454 satu.karkkainen@live.com

3.4. su	Kylälänkki Äinää klo 12, lähtö Niemimäestä, Kukkuramäentie 14. Satu Kärkkäinen ja Reija Niemimäki vetäjinä
10.4. su	Kylälänkki Vähimaa klo 12, lähtö Tukian pihasta, Vähimaantie 24. Ismo Tukia vetäjänä
17.4. su	Kylälänkki Joenniemi klo 12, lähtö Salojärven th, Miinamäentie 1. Antero Valtola vetäjänä
24.4. su	Kylälänkki Myllykselä klo 12, lähtö Mäkisen th, Myllykseläntie 128. Harri Mäkinen vetäjänä
Kevään aikana	Melontaan tutustuminen
Elokuu	30.8. ti Liikunta-startti klo 18, paikka ilmoitetaan myöhemmin.
Syyskuu	18.9. su Kihlun 8- holkka- ja kävelytapahtuma Niemimäessä klo 13.
Marraskuu	Uimahalli-retki Jokiheelmeen Padasjoelle

Tarkemmat tiedot tapahtumista löydät Päijät-Hämeen seurat palstalta sekä kylän Facebook- ja netti-sivuilta.

<http://www.ainaanseutu.net/ainaan-pyrkiva>

Tervetuloa mukaan reippaaseen toimintaan ja mukavaan porukkaan.

Liittyminen jäseneksi on näin helppoa!

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	FI72 1471 3000 0252 80	IBAN		BIC	
Saaja Mottagare	ÄINÄÄN PYRKIVÄ RY	Viesti Meddelande			
Maksajan nimi ja osoite Betalarens namn och adress	JÄSENMAKSU VUODELLE 2016 AIK.8€ LAPSI (7-17v) 4€ PERHE 25€				
Alle- kirjoitus Underskrift	Viltenro Ref.nr				
Tiliä nr Från konto nr	Eräpäivä Förf.dag		Euro		

Maksu välitetään saajalle vain Suomessa Kotimaan
maksujenvälityksen yleisten ehtojen mukaisesti ja vain
maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.
Betalingen förmedlas till mottagare endast i Finland
enligt Älmåna villkor för inrikes betalningsförmedling
och endast till det kontonummer betalaren angivit.

PANKKI BANKEN

Sponsored by:

Äinämöinen 1 - 2016

oli mukana seuraavat henkilöt:

Haastattelu, kuvat, tekstit ja taitto:

Liisa-Marjatta Pietinen

- **Oikoluku:** Eveliina Markkinen ja kyläyhdistyksen jäseniä

- **Kuvia:** Minna Pettinen, Matti Pietinen, Matti Rantanen, Päivi Salojärvi ja Leena Tuomaila

- **Muut aineistot:** Leena Etu-Seppälä, Ari Kärkkäinen, Pyrkivä, Päivi Salojärvi ja Raimo Salmela

- **Lehdessä esiintyvät henkilöt:** Paula ja Matti Rantanen, Martti Tuomaila

- **Jako:** Pirkko Lohtari, Aila Niemimäki, Minna Pettinen, Raimo Salmela, Päivi Salojärvi, Anita ja Eero Kylä-Sipilä

Äinämöinen ilmestyy huhti-, elo- ja joulukuussa.

Lisäaineisto 15.3, 15.7, 15.11 mennessä toimitukseen.

Painotyö: Lahden Väriasemointi Oy

Seurantalon käyttövaraukset
Heikki Aaltonen 0400 682 629.

Vanhoja seurantalon valokuvia kerätään lainattavaksi ja suurennettavaksi talon seinälle.

Kylän nettisivuille kerätään yrittäjäluetteloa. Lähetä yrityksesi nimi, toimenkuva ja yhteystietosi.

Kuinka monta erillistä liikennemerkkiä on Myllykselän risteysalueella? Kuva: Matti Pietinen

Tervetuloa Pellilän kirjastoon!

Pellilän talon navetassa, Tuukkalantiellä sijaitseva kirjasto tulee nyt huhtikuussa toimineeksi vuoden. Kirjasto on ollut kyläläisille avoinna joitakin poikkeuksia lukuunottamatta joka toinen viikko torstaisin klo 16-19. Pienestä innokkaiden lukijoiden ryhmästä on tullut kirjaston vakituksia käyttäjiä, ja kahvikupposen äärellä jutellaan niin kirjoista kuin muistakin kyliimme ajankohtaisista asioista.

Kirjasto on tarkoitettu kaikkien kyläläisten käyttöön, ja siksi toivomme, että entistä useammat tulisivat tutustumaan paikan päälle.

Kuva: Liisa-Marjatta Pietinen

Loppukevään ja kesän kirjastopäivät ovat seuraavat:

Huhtikuu , to 7.4. ja to 21.4.

Toukokuu, ke 4.5. ja to 19.5.

Kesäkuu, ke 1.6. ja to 16.6. ja to 30.6

Heinäkuu, to 14.7. ja to 28.7.

Elokuu, to 11.8. ja to 25.8.

Tulkaa hyödyntämään Pellilän kirjastoa, hyvää lukemista on tarjolla kaikenikäisille!

Leena Etu-Seppälä, puh. 044 9675156

leena.etu-seppala@luukku.com

**Pellilän kirjasto, Tuukkalantie 12,
17450 Iso-Äiniö**

TAPAHTUMAT 2016

Helmikuu

su 14.2. **ANIANPELLON MARKKINAHIIHTO**, talvirieha Niemimäessä klo 10-14
ma 15.2. **VUOSIKOKOUS** Niemimäessä klo 18

Maaliskuu

su 27.3. **"MUNAJAHTI" kokoperheen pääsiäistapahtuma Luontokeskuksessa**
klo 12

Huhtikuu

ÄINÄMÖINEN 1-2015 ilmestyy

Toukokuu

su 1.5. **VAPPUTULET LUONTOKESKUKSESSA**, Karsillantie 97, klo 13
la 7.5. **LAHDEN KYLÄMARKKINAT**, Lahden satamassa klo 9-15
su 22.5. **KEVÄTKIRPPIS NIEMIMÄESSÄ** klo 12-15

Kesäkuu

su 5.6. **ÄINÄÄN KYLÄMARKKINAT**, Seurantalolla Iso-Äiniöllä,
Myllykseläntie 27, klo 12-15

Heinäkuu

ke 20.7. **80 v. JUHLATANSSIT** Iso-Äiniön seurojentalolla
Myllykseläntie 27, klo 19, Hassakoivun pelimannit

Elokuu

la 27.8. **ÄINÄMÖINEN** 2-2015 ilmestyy
NÄKEMIIN KESÄ! Lyhtyjen yö Luontokeskuksessa, Karsillantie 97, klo 20

Syyskuu

la 10.9 **AVOIMET OVET JA PIHAT** tapahtuma Vääksyssä
KIRPPISPÄIVÄ NIEMIMÄESSÄ

Joulukuu

OHJELMALLINEN JOULULAULUILTA Niemimäessä
JOULUKALENTERI
ÄINÄMÖINEN 3-2015 ilmestyy

Tarkempia tietoja tilaisuuksista:

- ✓ kylän ilmoitustauluilla
- ✓ nettisivuilla www.ainaanseutu.net
- ✓ facebook- ainaanseutu
- ✓ Äinämöisessä
- ✓ Asikkalan kesälehdessä ja Päijät-Hämeen kylälehdessä

Uuden
Marttayhdistyksen
perustamiskokous
Niemimäellä
ma 11.4.2016,
klo 18.00

ÄINÄÄN SEUDUN KYLÄYHDISTYS RY

Miinanmäentie 3

<http://www.ainaanseutu.net/>

17450 Iso-Äiniö

<https://www.facebook.com/ainaanseutu>

<https://twitter.com/ainaanseutu>

KYLÄTOIMIKUNNAN JÄSENET 2016

Päivi Salojärvi (puh.joht.) salojarvipa@gmail.com	Miinanmäentie 3 17450 Iso-Äiniö	044 7766 206
Tuula Aaltonen (varapuh.joht.) tuula.oma@gmail.com	Cellenkatu 9 13500 Hämeenlinna Härkämäentie 81, 17450 Iso-Äiniö	040 9002 953
Juha Kamppila kamppila.jam@pp.phnet.fi	Karsillantie 56 17450 Iso-Äiniö	050 0205 565
Minna Pettinen (sihteeri / facebook) minna.pettinen@elisanet.fi	Rajasuontie 305 17450 Iso-Äiniö	050 3590 099
Aila Niemimäki	Kukkuramäentie 51 17450 Iso-Äiniö	040 4172 235
Pirkko Lohtari	Tuukkalantie 19 17450 Iso-Äiniö	040 5735 104
Heikki Aaltonen	Tuukkalantie 6 17450 Iso-Äiniö	0400 682 629
Pirkko "Pike" Lohtari pirkko.lohtari@phnet.fi	Padasjoentie 570 17450 Iso-Äiniö	044 3063667
Ari Kärkkäinen (rahastonhoitaja / web. päiv.) ari.karkkainen@live.com	Härkämäentie 49 17450 Iso-Äiniö	050 4073 170

ÄINÄMÖISEN TOIMITUS

Liisa-Marjatta Pietinen pietinen.liisa@gmail.com	Yhdystie 8 17450 Iso-Äiniö	050 3562 464
---	-------------------------------	--------------